

Ministerstvo informatiky, být či nebýt?

25.března 2005 Zbyněk Novotný

Jako poslanec za ODS se specializuji na oblast informačních technologií a informační společnosti. Proto často řeším otázku, k čemu potřebujeme Ministerstvo informatiky (MI) a v jaké formě by právě taková instituce měla podporovat rozvoj ICT v ČR a jaké reálné výsledky MI produkuje. Stejně dilema jsem řešil opět na poslední schůzi poslanecké sněmovny. V prvním čtení byla projednávána novela zákona č. 365/2000 Sb., tedy zákona o informačních systémech veřejné správy (ISVS). U MI začíná být zvykem, že předkládá zákony srovnatelné s pověstným dortem pejska a kočičky. Obdobným příkladem byl návrh zákon o elektronických komunikacích, kdy jen z poslanecké sněmovny vzešlo přes 500 pozměňovacích návrhů. Obávám se, že novela zákona o ISVS dopadne stejně.

Současná situace s informačními systémy (IS) ve veřejné správě je tristní, panuje roztržičnost a nekompatibilita. Výsledkem je, že občan musí při každé žádosti o veřejnou službu zadávat stále stejné údaje. Právě jedním z cílů zákona o ISVS má být definice parametrů jednotnosti a referenčního rozhraní, tedy jakého si interface mezi IS. Namísto toho novela zákona umožňuje výjimky systémů na které se tyto parametry nevztahují.

Druhou problematickou částí jsou nově definované principy atestů IS používaných ve veřejné správě. Podle platného zákona jsou atesty nutností, s čímž osobně souhlasím, ale již nesouhlasím s tím, aby akreditaci atestačních středisek, které provádí atesty informačních systémů, byly svěřeny samostatným podnikatelským subjektům. Odpovědnost za akreditaci musí zůstat na MI, které současně provádí kontrolu užití IS ve veřejné správě. Nemałym problémem novely je také snaha uzákonit různá aktuálně platná pravidla z oblasti IT.

Ministerstvo však zapomíná, že tato pravidla jsou velmi dynamická, zatímco změna zákona je poměrně zdoluhavý proces. Typickým příkladem je povinnost přizpůsobit webové stránky pro přístup např. nevidomých osob. Samotná myšlenka je velmi dobrá, ale problémem je to, že pravidla a zásady přístupného webu dodnes nemají podobu uzavřeného dokumentu. Metodika typu bliend friendly se stále vyvíjí, a proto je vhodnější ji doporučit formou best practices než zákonem.

V navrhované novele zákona je také příliš mnoho odkazů na dosud neexistující vyhlášky, jejichž obsah může v důsledku narušit systém práv a povinností zakotvených v zákoně.

Takové výsledky práce tak důležitého resortu nejsou pro mne akceptovatelné. A proto se budu nadále ptát: „Ministerstvo informatiky, být či nebýt?“